

II Księga Kronik

Rozdział 7

Cudowne zjawiska towarzyszące poświęceniu świątyni

1. A gdy Salomon zakończył modlitwę, spadł ogień z niebios i strawił ofiarę całopalną i ofiary rzeźne, a chwała Pańska wypełniła świątynię. 2. I nie mogli kapłani wejść do świątyni Pańskiej, gdyż chwała Pańska wypełniła świątynię Pańską. 3. Wszyscy synowie izraelscy zaś, widząc ogień spadający i chwałę Pańską nad świątynią, przyklękali twarzą do ziemi na posadzce i oddali pokłon, wysławiając Pana, że jest dobry i że na wieki trwa łaska jego.

Czynności kultowe w dniu poświęcenia świątyni

4. Król zaś i cały lud składali ofiary przed Panem. 5. Złożył tedy król Salomon na ofiarę dwadzieścia dwa tysiące wołów i sto dwadzieścia tysięcy owiec; w ten sposób poświęcili, król i cały lud, świątynię Bożą, 6. Kapłani zaś pełnili swoje czynności, również Lewici z przyborami do wtóru pieśniom dla Pana, które kazał sporządzić król Dawid ku wysławianiu Pana, że na wieki trwa łaska jego, gdy Dawid za ich pośrednictwem chwalił Pana; naprzeciw nich kapłani dęli w trąby, a cały Izrael stał. 7. Następnie poświęcił Salomon środek dziedzińca, który był przed świątynią Pana, złożywszy tam ofiary całopalne i tłuszczy ofiar pojednania; ołtarz spiżowy bowiem, który Salomon kazał sporządzić, nie mógł pomieścić ofiary całopalnej, ofiary z pokarmów i z tłuszczy.

Czas trwania uroczystości poświęcenia świątyni

8. W tym to czasie obchodził Salomon, a wraz z nim cały Izrael, ogromne zgromadzenie ludu, począwszy od miejsca, gdzie się idzie do Chamat, aż po Rzekę Egipską, uroczyste święto przez siedem dni, 9. Ósmego dnia zaś odbyli uroczyste zebranie, gdyż poświęcenie ołtarza obchodzili przez siedem dni i święto przez siedem dni. 10. W dwudziestym trzecim dniu siódmego miesiąca rozpuścił lud do jego namiotów, radosny i dobrej myśli z powodu dobroci, jaką Pan okazał Dawidowi i Salomonowi oraz Izraelowi, swojemu ludowi.

Ponowne ukazanie się Pana Salomonowi

11. A gdy Salomon dokończył świątynię Pańską i pałac królewski, i gdy pomyślnie wykonał wszystko, co umyślił w swoim sercu, aby uczynić w świątyni Pańskiej i w swoim pałacu, 12. Ukazał się Pan Salomonowi w nocy i rzekł do niego: Wysłuchałem twojej modlitwy i wybrałem sobie miejsce to na dom ofiarny. 13. Gdy zamknę niebios, tak iż nie będzie deszczu, albo gdy każe szarańczy, aby objadła ziemię, albo gdy ześlę zarazę na mój lud, 14. I ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się

modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócić się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię. **15.** I będą moje oczy otwarte, i moje uszy uważne na modlitwę w tym miejscu zanoszoną. **16.** Bo oto wybrałem i poświęciłem tę świątynię, aby tam było moje imię na wieki, i moje oczy, i moje serce tam będą skierowane po wszystkie dni. **17.** Jeśli tedy będziesz postępował wobec mnie tak, jak postępował Dawid, twój ojciec, czyniąc wszystko, co ci nakazałem, i przestrzegając moich przykazań i ustaw, **18.** Utwierdzę tron twojego królestwa, jak sprzymierzyłem się z Dawidem, twoim ojcem, mówiąc: Nie braknie ci męskiego potomka na władcę w Izraelu. **19.** Lecz jeśli odwrócicie się i porzucicie moje przykazania i nakazy, które wam dałem i zechcecie pójść służyć innym bogom i im oddawać pokłon, **20.** To wykorzenię Izraela z mojej ziemi, którą im dałem, a tę świątynię, którą poświęciłem dla mego imienia, odrzucę od mego oblicza i uczynię ją osnową przypowieści i przedmiotem drwin u wszystkich ludów. **21.** A nad tą świątynią, która była tak wyniosła, każdy przechodzący mimo wzdrygnie się i powie: Za co uczynił tak Pan tej ziemi i tej świątyni? **22.** Wtedy odpowiedzą: Za to, że opuścili Pana, Boga swoich ojców, który wyprowadził ich z ziemi egipskiej, i przyłączyli się do innych bogów, i pokłon im oddawali, i służyli im, za to sprowadził Pan na nich to całe nieszczęście.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01